

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 000786 10 Кжк
Бања Лука, 26.01.2011. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија, Драгомира Миљевића, као председника вијећа, Желимира Барића и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће записничара Мире Мачкић, у кривичном предмету против оптуженог С. Д. због кривичног дјела убиства у покушају из члана 148. став 1. у вези са чланом 20. Кривичног закона Републике Српске, након одржаног усменог и јавног претреса на којем су приствовали републички тужилац мр Ненад Врањеш, оптужени и његов бранилац, адвокат В. Л. из Б., донио је дана 26.01.2011. године и истога дана јавно објавио

ПРЕСУДУ

Оптужени С. Д. син М. и Р. П., рођен... године у Б., настањен у Д., Ул..., Општина Б., Србин, држављанин РС и БиХ, ЈМБГ..., ожењен, отац двоје дјеце од којих је једно малолетно, писмен са завршеним П. факултетом, самостални пољопривредник, посједује породичну кућу и помоћне зграде, трактор, седам хектара земље, неосуђиван, није био у притвору, не води се други кривични поступак.

КРИВЈЕ

Што је:

Дана 01.04.2009. године око 10,30 часова у Т., Општина Б., трактором марке "Фергусон" дошао у пословни круг млина Т. д.о.о. из Б., ради преузимања вјештачког ђубрива из програма Републичке дирекције..., те након што му је власник млина С. Т., отац оштећеног Б. Т. одбио предати робу због раније неизмиреног дуговања према њему, послије краће препирке љутито напустио двориште млина и кренуо према магистралном путу Б. – Р., па када је оштећени пришао трактору и поновио да не може добити тражену робу због ранијег договања, псовкама и пријетњама изазавао свађу са оштећеним, а у тренутку када се оштећени окренуо од њега и пошао у правцу пословних просторија млина, извршио полукружно окретање трактора удесно, кретање трактора усмјерио према оштећеном који му је био окренут леђима, те у моменту када је оштећени направио искорак удесно, јер је чуо звук трактора и упозорење свједока Д. К. "пази", предњим дијелом трактора са отвореним десним вратима силовито ударио у оштећеног у предјелу лијеве стране тијела и главе и оборио

га на бетонску подлогу, усљед чега је општећени задобио тјелесну повреду раздерно-нагњечне ране стражњег десног тјеменог дијела главе, а након тога се трактором удаљио са мјеста догађаја.

Дакле, другог покушао лишити живота.

Чиме је починио кривично дјело убиства у покушају из члана 148. став 1. у вези са чланом 20. Кривичног закона Републике Српске, па суд оптуженог за почињено примјеном одредаба члана 38. тачка 1., члана 39. став 1. тачка 2., члана 47. став 1. и члана 45. став 2. Кривичног закона Републике Српске изриче

УСЛОВНУ ОСУДУ

којом оптуженом утврђује казну затвора у трајању од 2 (двје) године и истовремено одређује да се утврђена казна неће извршити у року од 4 (четири) године, ако оптужени у том року не учини ново кривично дјело.

На основу члана 99. став 1. и 3. Закона о кривичном поступку - Пречишћени текст (у даљем тексту ЗКП), оптужени је дужан накнадити трошкове кривичног поступка у износу од 243.77 конвертибилних марака, те платити паушални износ трошкова од 200.00 конвертибилних марака, све у року од 15 дана по правоснажности пресуде, под пријетњом извршења.

Образложење

Окружни суд у Бијељини, поступајући по оптужници окружног тужиоца из Бијељине број КТ-282/09 од 22.06.2009. године, због кривичног дјела убиства у покушају из члана 148. став 1. у вези са чланом 20. Закона о кривичном поступку - Пречишћени текст (у даљем тексту: ЗКП) је пресудом број 12 0 К 000786 09 К од 16.03.2010. године, огласио кривим оптуженог С. Д., због кривичног дјела убиства на мах у покушају из члана 150. у вези са чланом 20. КЗ РС и за то дјело му изрекао условну осуду којом му је утврдио казну затвора у трајању од 1 (једне) године, са роком провјеравања од 3 (три) године.

Поводом жалби окружног тужиоца и браниоца оптуженог против те пресуде, овај суд је рјешењем број 12 0 К 000786 10 Кж од 16.11.2010. године ту пресуду укинуо и одредио одржавање претреса пред овим судом.

На претресу пред овим судом прихваћени су у складу са одредбама члана 331. став 2. ЗКП, као доказни материјал сви докази изведени на главном претресу пред првостепеним судом, а након тога је републички тужилац измијенио оптужницу. Садржај те оптужнице је идентичан изреци ове пресуде.

За разлику од оцјене доказа коју је извршио првостепени суд, овај суд је након што је тужилац на претресу измијенио оптужницу, изведене доказе на главном претресу пред првостепеним судом, а које је прихватио као доказни

материјал, другачије оцијенио, изводећи коначан закључак да је оптужени у вријеме, на начин и под околностима описаним у диспозитиву на претресу измијењене оптужнице и изреци ове пресуде починио кривично дјело убиства у покушају из члана 148. став 1. у вези са чланом 20. КЗ РС, а не кривично дјело убиства на мах у покушају, како је то закључио првостепени суд. До оваквог закључка овај суд је дошао другачијом оцјеном проведених доказа коју је извршио у складу са одредбом члана 295. став 2. ЗКП.

Наиме, првостепени суд је у изреци пресуде унио чињенице и околности за које је оцијенио да су оне утврђене на главном претресу и да из тих утврђења произилази да је оптужени без своје кривице доведен у стање јаке раздражености тешким вријећањем од стране оштећеног, па је тако описану радњу правно квалификовао као кривично дјело убиства на мах у покушају из члана 150. у вези члана 20. КЗ РС.

Првостепена пресуда је прихватила налаз и мишљење вјештака неуропсихијатра др Петка Грубача и свједочење овог вјештака на главном претресу, јер је закључила да из овога налаза и свједочења вјештака произилази да је оптужени у вријеме извршења дјела био у стању јаке раздражености, да је у то стање доведен без своје кривице, па је због тога радњу оптуженог из изреке те пресуде квалификовао као кривично дјело из члана 150. у вези члана 20. КЗ РС.

Овај суд такав став првостепене пресуде није прихватио, иако и по оцјени овога суда понашање оштећеног на начин како је оно описано у изреци ове пресуде садржи елементе вријећања које се састоји у томе да оштећени одбија оптуженом испоручити вјештачко ђубриво на које овај има право у складу са уговором закљученим са Републичком дирекцијом... и да је то ђубриво и требао преузети у млину Т. д.о.о. Б. власништво оца оштећеног. Међутим, понашање оштећеног према оптуженом, када му одбија испоручити вјештачко ђубриво не представља тешко вријећање како је то прихватила првостепена пресуда, због чега овај суд налаз вјештака неуропсихијатра др П. Г. не прихвата, јер је овај вјештак на главном претресу пред првостепеним судом врло неодређено одговарао на питања тужиоца, те исказао да би се о тешком вријећању могло говорити ако би се поуздано утврдило да се догађај збио онако како је то у свом свједочењу изнио оптужени. Овај суд оцјењује да у конкретном случају, налаз вјештака неуропсихијатра се не може цијенити на начин како је то учинио првостепени суд, јер оцјена да ли је вријећање тешко јесте чињенично питање о којем своју оцјену даје суд. Ово због тога, што се о убиству на мах, као привилеговано убиство, а онда и о покушају може говорити само онда када се на несумњив начин утврди да је оптужени без своје кривице био доведен у стање јаке раздражености тешким вријећањем од стране оштећеног. У конкретном случају понашање оштећеног према оптуженом по оцјени овога суда има елементе вријећања, али то вријећање није досегло степен тешког вријећања, да би се уз друге услове који морају бити испуњени у смислу члана 150. КЗ РС радило о кривичном дјелу убиства на мах у покушају, како је то прихватила првостепена пресуда.

Слиједом тога, погрешан је став првостепене пресуде да је оптужени починио кривично дјело за које је том пресудом оглашен кривим, а не кривично дјело које му оптужба ставља на терет.

Оцјењујући доказе изведене пред првостепеним судом, прије свега исказ оштећеног који је детаљно исказао како се догађај одвијао, исказ свједока Д. К., као и видео снимак дјела догађаја, овај суд налази да је оптужени након свађе са оштећеним који је дошао до трактора који се налазио уз магистрални пут Б. – Р., што се јасно види на видео снимку, па након што оштећени креће од трактора, оптужени врши полукружно окретање трактора удесно усмјерава га према оштећеном који му је окренут леђима, оштећени чује звук трактора и упозорење свједока Д. К. "пази" помјера се удесно, а оптужени га удара десним вратима кабине обара га на земљу и том приликом му наноси у изреци ове пресуде описане тјелесне повреде.

Прихватајући наведене доказе и оцјењујући их на начин прописан у члану 295. став 2. ЗКП, овај суд налази да је поступајући на начин и под околностима описаним у изреци ове пресуде оптужени био свјестан да крећући се трактором с леђа оштећеног и усмјеравајући кретање у његовом правцу овога може лишити живота, и он на такву посљедицу пристаје. Дакле, поступа са евентуалним умишљајем, као обликом виности. То што је оштећени чувши звук трактора и упозорење свједока К. "пази" направио нагли покрет удесно, па је дошло до удара десним вратима кабине, те што није наступила тежа посљедица (смрт), може се приписати само стицају сретних околности, као и благовременој реакцији оштећеног и упозорењу свједока Д. К..

Стога овај суд налази да је оптужени на начин и под околностима описаним у изреци ове пресуде починио кривично дјело убиства у покушају из члана 148. став 1. у вези са чланом 20. КЗ РС због чега га је суд и огласио кривим, јер није нашао околности које би искључивале његову кривичну одговорност.

Одлучујући о кривичној санкцији овај суд је на страни оптуженог утврдио као олакшавајуће околности, да до сада није осуђиван, да је оштећени својим односом према оптуженом, одбијајући да му испоручи умјетно ђубриво на које је имао право увриједио оптуженог, породичне прилике оптуженог (ожењен и отац једног млдб. дјетета), околност да је дјело остало у покушају и неизвршењем дјела нису наступиле теже посљедице.

Отежавајућих околности на страни оптуженог суд није нашао.

Цијенећи све те околности, као и личност оптуженог, овај суд налази да се у конкретном случају сврха кажњавања може постићи и без изрицања казне, дакле упозорењем уз пријетњу казном. Стога је суд оптуженог примјеном одредаба члана 38. тачка 1., члана 39. став 1. тачка 2. и члана 47. става 1. КЗ РС за почињено дјело утврдио казну затвора у трајању од 2 (двје) године и примјеном члана 45. став 2. истог закона изрекао условну осуду и одредио рок провјеравања у трајању од 4 (четири) године.

Суд је оптуженог обавезао да накнади трошкове кривичног поступка у износу од 243.77 конвертибилних марака, који се односе на награду вјештака др З. Ц. са доприносима на награду, док је висина паушалног износа одређена сразмјерно дужини трајања поступка, сложености предмета имовном стању оптуженог.

Оштећени на главном претресу пред првостепеним судом није поставио одређени захтјев, па ни овај суд у том правцу није одлучивао.

Из свих наведених разлога одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар

Предсједник вијећа

Мира Мачкић

Драгомир Миљевић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић